

Eu stau la uşă şi bat

08 DECEMBRIE 1957

JEFFERSONVILLE, INDIANA, U.S.A.

¹ Isus, şi El ne salvează din păcat.Şi acum, noi vom citi doar un mic text şi vă voi vorbi câteva momente din Cuvântul lui Dumnezeu, căci de fapt, aceea este partea atotsuficientă, este Cuvântul. „Credinţa vine în urma auzirii, auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.”

² Acum, să ne plecăm capetele doar un moment înainte să deschidem Cuvântul Său.

³ Cel mai preţios Domn, noi suntem fericiţi în această dimineaţă pentru privilegiul pe care-l avem de a sta în prezenţa Ta, privind sus la Tine şi numindu-Te Tatăl nostru. Când ne amintim în scriptura noastră că Tu ai spus: „Rugaţi-vă: Tatăl nostru care eşti în cer...”

Să ştim că suntem întrutotul impuri, noi am fost născuţi în păcat, formaţi în neleguire şi am venit în lume vorbind minciuni. Şi aşamizerabili, netrebniici ca noişi totuşi, prin sângele Fiului Tău,Domnul Isus, prinharul nemeritat care ni s-a dat nouă, noi avem privilegiul să privim sus şi să spunem: „Tată.” O, cum Îţi mulţumim pentru asta!

2EU STAU LA UȘĂȘI BAT

⁴ Și astăzi noi te-am ruga, Doamne, ca tu să cercetezi inimile noastre așa cum ne închinăm. Noi n-am venit aici cu niciun alt scop decât să ne închinăm Ție. Și să vedem în această zi mare în care trăim când aparent totul a eșuat, dar există un singur lucru care nu poate eșua niciodată: acela este Isus. Căci El ne-a spus când El era pe pământ că: „Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece niciodată.” Ce asigurare avem noi atunci să ne odihnim destinația eternă a sufletului nostru pe Cuvântul Său!

⁵ Și așa cum, El ne-a fost dat în forma unei cărți numită Biblie; știm că ea a fost scrisă de Duhul Sfânt și poate fi interpretată numai de Duhul Sfânt. Fie ca El să vină acum peste acest Cuvânt scris și să vorbească prin buze muritoare către urechi muritoare și să dea înțelegere eternă. Acordă asta, Tată, ca ea să poată stârni inimile noastre să-L iubim pe El mai mult și să avem părtășie mai bună cu El să ne aducă la o împărtășire apropiată.

⁶ Atunci noi Ți-am cere în această dimineață, Doamne, că sunt mulți bolnavi și în nevoie aici în biserică și prin tot ținutul. Fie ca noi să primim beneficiile rănilor Sale, ale trupului Său peste trupurile noastreastăzi. Pentru că este scris: „El a fost rănit pentru neleguirile noastre; prin rănilor Lui noi am fost vindecați.”

Și cum David din vechime a strigat: „Binecuvântează pe Domnul, o, suflete al meu și nu uita toate binefacerile Lui, Cel care îți iartă toată neleguirea ta, Care vindecă toate bolile tale.” Acordă astăzi, Doamne, ca în această închinare, ca fiecare persoană care are nevoie de ceva, fie de salvare pentru sufletul lor, sau de vindecare pentru trupul lor, fie ca noi să tragem beneficii din această măreață jertfăsupremă astăzi.

⁷ Noi ne supunem pe noi înșine Ție acum, Doamne. Și ne rugăm ca Tu să vorbești prin noi și să auzi prin noi și să răspunzi rugăciunii. Căci noi o cerem în Numele binecuvântatului Tău Fiu, Domnul Isus, Salvatorul nostru. Amin.

⁸ Sunt așa de multe bunuri în Cuvântul lui Dumnezeu încât este un lucru greu pentru orice persoană să aleagă vreodată o anumită Scriptură. Când citesc Cuvântul, eu spun: „Asta sună atât de bine. Eu doar voi sublinia asta. Și atunci când mă duc la serviciul următor, voi predica pe acest subiect.”

Și voi sta jos pentru câteva momente și voi asculta Duhul așa cum El vorbește. Apoi nu va trece decât un pic până când voi citi puțin mai

departe. Și găsesc ceva care sună chiar mai bine. Și voi sublinia aceea și spun: „Aceasta este despre ce am să vorbesc data viitoare la biserică.” Și primul lucru pe care-l știți, biblia mea este subliniată la anumite lucruri despre care voi vorbi când merg la biserică.

⁹ Aceasta-i cât de bun este Domnul și cât de prețios este Cuvântul Lui pentru sfinții Lui. Și ce mare privilegiu avem noi astăzi în această oră și când separe cătoate speranțele sunt duse, dar totuși, să aflăm o fundație solidă sigură, aceea este Cuvântul.

¹⁰ Aceasta a fost pe inima mea cu câteva zile în urmă așa cum i-am spus fratelui Neville sau i-am trimis vorbă prin sora Wood, că voi vorbi în această dimineață despre: „Scrisul de Mână pe Perete”. Acesta era un mesaj pe care Domnul mi l-a dat pe tren, pe drumul de întoarcere din California.

Dar în mesaj care era atât de mișcător într-o asemenea oră care lasă oamenii, aflând aceste lucruri mari, chiar până la acest modern sputnic despre care ați auzit așa de multe, este descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu...Și să vedem ora în care trăim, noi cu siguranță suntem la sfârșit.

Și apoi să lăsăm oamenii în acea stare și apoi fără să aducem un alt mesaj de urmat să dea speranțe bisericii, atunci asta lasă oamenii într-un fel nedumeriți și-i face neliniștiți.

¹¹ Așa că m-am gândit să aștept până duminica viitoare, când mă întorc și apoi să vorbesc despre: „Scrisul de Mână pe Perete ” duminică dimineață și apoi duminică seara să vorbesc despre răpirea bisericii înainte de necaz. Și apoi, dacă aceste lucruri sunt atât de aproape să se întâmple, atunci răpirea este mai aproape decât este acela, dacă biserica merge în nec---înainte de necaz. Eu sunt sigur că voi înțelegeți că ea merge.

¹² Acum, eu vreau să citesc din cartea Apocalipsei în al 3-lea capitol care Sereferă la biserică din această zi. În versetul 14 eu voi citi, începând,

Apocalipsa 3:14.

Și către îngerul bisericii din Laodiceea scrie-i: Aceste lucruri le spune Aminul, martorul credincios și adevărat, începutul creației lui Dumnezeu;

4EU STAU LA UȘĂȘI BAT

Știi faptele tale...că nu ești nici rece nici în clocot: Aș fi vrut ca tu să fi fost rece sau în clocot.

Dar fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot am să te vărs din gura mea.

Pentru că tu spui, Eu sunt bogată m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic și nu știi că ești nenorocită...mizerabilă... săracă, oarbă și goală,

Te sfătuiesc să cumperi de la mine aur încercat în foc, ca tu să poți fi bogată și haine albe ca tu să poți fi îmbrăcată și ca rușinea goliciuniitaleasă nu ți se vadă și unge-ți ochii tăi cu alifie pentru ochi, ca tu să poți vedea.

Așa de mulți pe câți îi iubesc, eu îi mustru și-i pedepsesc: fii plin de râvnă de-aceea și pocăiește-te.

Iată, Eu stau la ușă și bat: dacă vreun om aude glasul meu și va deschide ușa, Eu voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine.

¹³ Acum, în acel al 20-lea verset este de unde aș vrea să iau textul, să văd dacă Dumnezeu ne va da un context: „**Eu Stau la Ușă și Bat.**”

¹⁴ Acest mesaj întreg din această dimineață pe care noi tocmai l-am citit sunt chiar Cuvintele lui Cristos după învierea Lui, vorbind către ultima epocă a bisericii.

Așa cum înțelegem noi, au fost șapte biserici în acea zi, șapte biserici din Asia. Fiecare din ele a avut un înger. Și acei îngeri au fost trimiși să călăuzească aceste biserici prin epocă și acum noi sfârșim la a șaptea epocă a bisericii: Laodiceea.

¹⁵ Și este cel mai neobișnuit să vedem cât de izbitor este acest lucru în această dimineață, cum se referă el către această biserică din această zi. Să vedem stările căldicelului și indiferentului în biserică și cum că ei spun că: „O, noi suntem într-un program mare. Noi construim o biserică de un milion de dolari. Și biserica noastră prosperă. Noi avem mai mulți membri decât am avut vreodată. Păstorul nostru este mai bine plătit și noi suntem cu toate mai bine.” Dacă aceea nu este strigătul zilei!

¹⁶ Dar totuși biblia a spus: „Tu ești goală, săracă, mizerabilă, oarbă.”

¹⁷ Doar gândiți-vă, dacă o persoană este goală și săracă și mizerabilă și oarbă și n-o știe. Acum, dacă o știe, ea va încerca să se îmbunătățească. Se va grăbi de pe stradă să găsească haine. Va încerca

să se îmbunătățească pe sine însuși. Dar dacă ea este în acea stare și n-o știe, ce lucru îngrozitor. Acum, în fața a toate acestea---acela nu este textul meu.¹⁸ Isus a spus: „Eu stau la ușă și bat. Dacă vreun om va deschide ușa, eu voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine.” Ce invitație către poporul care trăiește în această zi, să vadă aceste oribile priveliști la care noi privim acum și cu o astfel de invitație glorioasă!

„Eu stau la ușă și bat. Dacă vreun om aude glasul meu și deschide, Eu voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine.” Ce împărtășire! Ce privilegiu! Ce părtășie!

Stând la ușă bătând!

¹⁹ Când marele pictor (eu nu-i pot numi numele chiar la acest timp) a pictat tabloul cu Isus bătând la ușă... Orice pictură înainte ca ea să poată deveni o pictură renumită, trebuie să treacă prin sala criticilor, oameni care sunt artiști renumiți care critică pictura. Ei află toate imperfecțiunile care sunt în ea.

Astfel după ce această renumită pictură a trecut practic prin sala „criticilor, omul care afăcut tabloul a fost întrebat... Un critic a spus: „Există doar un singur lucru pe care îl pot găsi greșit cu pictura ta.” El a spus: „Ați uitat să puneți clanța pe ușă.”

²⁰ Și pictorul a spus: „O, nu. Tu ai înțeles greșit. Dacă era clanța pe dinafară, El ar fi ridicat clanța și ar fi intrat, dar clanța este pe dinăuntru. Persoana dinăuntru trebuie să ridice clanța.”

²¹ Acesta este felul cum este. Isus, cu toată îndurarea Lui și toată compasiunea Lui, totuși, tu ești persoana care Îl va lăsa pe El înăuntru sau Îl va ține afară. Tu ai clanța pe partea ta.

²² Pentru ce ar bate un om la ușa altui om? Care ar fi motivul? Păi, ca să reușească să intre. El vrea să intre. El vrea... El are ceva despre care vrea să vorbească sau ceva să-ți arate. Când cineva bate la ușa ta, ei vor să reușească să intre sau să *albăo* mică părtășie sau ceva despre care vrea să vorbească cu voi. Acela este motivul că Isus bate la ușă.

²³ Ce ați crede, de-alungul epocilor, despre multele chemări care au fost la ușa oamenilor? Să mergem în trecut doar pentru câteva momente.

²⁴ Să ne gândim la marele Cezar Augustus în zilele imperiului roman. Cum ar fi fost dacă un soldat infanterist ar fi trăit într-o colibă mică undeva și Cezar Augustus ar fi venit din palatul lui și s-ar fi dus la coliba mică unde locuia infanteristul său și ar fi bătut la ușă? Ce emoție ar fi fost aceea pentru acel infanterist! Păi, marele Împărat al Romei era la ușă încercând

6EU STAU LA UȘĂȘI BAT

să vorbească cu el. O, el ar fi fost fericit! El ar fi deschis ușa și ar fi căzut pe fața lui și ar fi spus: „Mărețule împărat, intră în umila mea locuință. Și orice vezi pe care îl vrei, este al tău.” Sigur, el ar fi fost emoționat să aibă un astfel de privilegiu să converseze cu împăratul Romei din ziua lui.

²⁵ Ce privilegiu ar fi fost pentru un țăran în zilele lui Adolf Hitler, în Germania, Fuhrerul Germaniei, dacă el s-ar fi dus la casa unui om sărac și ar fi bătut la ușă. Și omul s-ar fi dus la ușă și ar fi ridicat perdeaua și s-ar fi uitat și Fuhrerul Germaniei, marele Hitler, stătea la ușa lui, conducătorul, dictatorul Germaniei. El ar spune: „Păi, eu nu sunt vrednic ca un astfel de om să bată la ușa mea. Vrei să spui că Hitler vrea să vorbească cu mine, un țăran?”

²⁶ Păi, el ar fi deschis ușa larg și ar fi căzut pe fața lui și ar fi spus: „Hitler, intră în casa mea. Sigur, orice este aici este al tău, mare Fuhrer al Germaniei.” Cu certitudine el ar fi fost fericit să fi făcut asta. Nu numai asta, dar el ar fi fost onorat să fi făcut asta, să creadă că Hitler ar fi venit la ușa lui.

²⁷ Și tu trebuie să urmărești importanța persoanei care bate la ușa ta; ce are de-a face cu ea. Dacă era un cerșetor, tu ai putea avea un drept să închizi ușa sau să nu te duci la ușă, dacă tu nu ai nimic să-i dai și ai simțit silă pentru cerșetor. Dar dacă el era o persoană importantă...

²⁸ Aș spune astăzi, dacă președintele Dwight Eisenhower ar veni aici la Jeffersonville și ar bate la ușa oricărui democrat bun, tu te-ai simți deosebit de onorat să te duci la ușă și să-i urezi bun venit președintelui Eisenhower. Deși tu diferi cu el în politică, tu cu siguranță l-ai aprecia că bate la ușa ta. Păi de ce? El este președintele Statelor Unite. El este un om de mare importanță.

Și deși tu diferi cu el în politică, ar fi o onoare pentru orice democrat din acest oraș sau din alt oraș să conversezi cu președintele Dwight Eisenhower, din cauza importanței lui ca președinte al Statelor Unite. El este un om mare, un om onorabil și are o poziție onorabilă.

²⁹ Doar recent din Anglia a venit regina. Ea s-a dus în Canada. Ea a vizitat toată Canada. Apoi a venit în Statele Unite. Și nu ar fi nicio persoană nefericită în Statele Unite dacă regina ar vizita-o.

³⁰ Ce ai fi gândit tu în această dimineață dacă regina Angliei, deși tu nu erai unul din supușii ei, tu ești un supus american, dar totuși, cum era dacă ea ar fi venit și ar fi bătut la ușa ta? Și tu ai vedea supusele ei și așa mai departe care stăteau acolo. Și ea ar spune: „Eu sunt regina Angliei,

am venit să te vizitez.” Ce onoare ar fi fost aceea din cauza importanței ei; ea era o regină. Și una din cele mai mari regine ale lumii este regina Angliei. Totuși, ea nu are putere în această națiune. Dar din cauză că ea este importantă, tu ai fi fericit s-o lași să intre. Eu aș fi fericit s-o las să intre, să știu că aș avea privilegiul și onoarea de a o primi pe regina Angliei.

³¹ Dar o, Isus va sta la ușă și va bate și noi Îl vom ține afară. Noi nu vom deschide ușa. Noi doar Îl vom lăsa să bată. Și cine este mai important decât Isus? Spuneți-mi cine este o persoană mai măreată decât El? Și aici El spune: „Eu stau la ușă și bat, dacă vreun om va deschide, Eu voi intra.”

³² Dacă tu ai avea toți Cezarii, toți Hitlerii, toți bărbații mari și femeile mari din lume stând în fața ușii tale, tu nu ai avea niciodată unul... toți puși laolaltă nu s-ar compara cu cel Care stă la ușă zilnic și bate la inima ta, Domnul Isus. El vrea să intre. El vrea să-ți vorbească. Tu ești unul din supușii Lui. Tu ai fost făcut în chipul Său. Tu ești o ființă umană care a fost făcută în asemănarea lui Dumnezeu. Și El tânjește să vorbească cu tine. El doar nu se duce la cei mari, celebriți, El vine la săraci și nevoiași. „Orice om care va auzi glasul Meu și va deschide ușa, Eu voi intra și voi vorbi cu el.”

³³ Doar gândiți-vă ce înseamnă asta în această dimineață pentru Regele gloriei, pentru marele EuSunt, pentru Acela care era în tufișul arzând sau Acela care a despărțit apele în Marea Roșie pentru copiii lui Israel să treacă prin ele sau Cel care a vorbit și soarele a stat liniștit, Cel care a format luna și stelele și le-a pus în orbitele lor să strălucească, Cel care a spus: „Lazăre, vino afară!” Și un om mort de patru zile în mormânt a venit la viață din nou. Gândiți-vă la aceea! Cel care s-a dus în groapa leilor cu Daniel și l-a protejat de lei; Cel care s-a dus în cuptorul încins cu copiii evrei și a vânturat focul de la ei; Cel care a stat și a spus: „Eu sunt Învierea și Viața. Cel ce crede în Mine, deși a murit, totuși va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.”

³⁴ El stă la ușa unei umanități decăzute, bate și încearcă să câștige accesul către suflet. Și noi îi întoarcem spatele acestei Persoane mărețe importante.

³⁵ O, voi îmi ziceți atunci: „Frate Branham, eu sunt diferit de tine chiar aici pentru că eu deja L-am lăsat înăuntru.”

8EU STAU LA UȘĂȘI BAT

³⁶ Păi, asta e foarte bine. Sunt atât de fericit că ați făcut asta, L-ați lăsat să intre. Dar atunci, știți ceva? Se pare că după ce voi L-ați lăsat să intre pe ușă, voi aveți o mulțime întregăde camere în inima voastră. Și voi îi veți spune bun venit la ușă: „Doar stai chiar aici, dar nu privi în jur peste casa mea.”

³⁷ V-ați putea imagina spunând Fuhrerului că el ar putea intra, dar nu putea privi prin casă? „Acum, Fuhrerule, tu poți sta aici la ușă, domnule Hitler, dar nu privi în această cămăruță. Nu privi aici. Eu am ceva secrete mici despre care eu nu vreau ca tu să știi.”

³⁸ Acela este felul cum tratăm pe Isus uneori, noi care ne numim pe noi înșine creștini. „Tu poți pași înăuntru. Da, eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, dar nu te amesteca în treburile mele.” Vedeți? Acea este linia de pericol. Voi aveți locuri mici în inima voastră, uși mici care duc la cămăruțele voastre secrete din inima voastră. Creștinii au acelea și mulți care Îl lasă pe Isus înăuntru nu sunt doritori să-L lase pe Isus să-și aibă felul Său. El nu este pe deplin binevenit.

³⁹ Dacă eu vin în casa voastră și voi mă primiți înăuntru, eu mă simt ca și cum sunt fratele vostru și eu pot merge oriunde vreau, dacă sunt într-adevăr binevenit. Dacă vin la casa voastră, eu simt că dacă voi ați spus „Fii binevenit, intră” aceea înseamnă că eu sunt binevenit oriunde în casă. Eu doar merg mai departe prin ea. Dacă eu vreau să mă întind puțin, voi merge în dormitor. Dacă vreau să mănânc pentru puțin timp, mă voi duce în bucătărie. Eu doar m-aș simți ca și cum aș fi binevenit.

⁴⁰ Dar cum ar fi dacă tu vii în casa mea sau eu în casa ta și tu spui: „Tu poți să stai chiar aici, dar nu îndrăzni să deschizi ușa aceea. Nu merge aici.” Eu nu m-aș simți foarte binevenit.

⁴¹ Ei bine, acela este felul astăzi cu oamenii care se numesc pe ei înșiși creștini. Tu spui: „O, eu aparțin bisericii.” Asta-i bine. Dar vezi, motivul că este atât de mult necaz în biserică, motivul că este atât de multă confuzie în biserică, atâta nemulțumire în biserică nu este din cauză că Isus nu este acolo. Este din cauză că Isus nu poate obține acces spre locurile în care El vrea să meargă. Noi avem acele mici compartimente și spunem: „O, nu, nu atinge aceea. Acum, tu poți intra, dar o, aceea este suficient de departe. Eu mă voi alătura bisericii; dar de altfel, lasă-mă să-mi conduc propriile mele lucrări.”

⁴² Isus vrea să fie Stăpânul suprem al ființei tale.

Și singurul fel în care El te poate binecuvânta este când El devine Domnul tău. „Domn” înseamnă stăpânire, proprietate. Cine te-a făcut? Isus. Cine are drept la fiecare loc în inima ta? Creatorul. Să nu ai niciun secret înaintea Lui! Deschide-ți inima!

⁴³ Acum, să vorbim doar pentru un moment sau două despre câteva din aceste ușimici.

⁴⁴ Una din ele este o **ușă mică a egoismului**. O, noi găsim aceea atât de mult în inima celor care pretind a fi creștini: egoism. O, voi...Eu... „Asta este pentru mine și grupul meu. Atâta timp cât asta este în confesiunea mea, este totul în regulă. Dar dacă asta este dinafară, dacă nu este o biserică baptistă sau nu sunt presbiterienii mei sau penticostalii mei, dacă este în afara „Adunărilor” sau așa mai departe, nu este bună.”

⁴⁵ Atunci vedeți, Cristos nu poate avea conducere. El nu poate fi Domn. Dacă El este Domn, El este Stăpânitor.

⁴⁶ Dacă voi spuneți: „Păi, mie---mie îmi place ca El să facă un anumit lucru pentru mine, dar dacă asta este un...dacă eu pot obține atât de mult din asta. Eu mă voi duce la biserică, dacă asta va face oamenii din comunitatea mea să se gândească mai bine despre mine.” Dar voi nu veți deschide această ușă mică...„Eu Îl voi accepta, dar nu-L voi lăsa pe El să intre în acest locmic, pentru că eu am fost în acest fel de când eram copil și eu mă simt ca și cum sunt un pic deasupra acestui fel de oameni. Eu Îl voi lăsa pe Isus înăuntru, dar eu nu voi merge niciodată la una din acele vechi adunări micuțe, unul din acele locuri unde ei strigă: `Amin` și `Glorie lui Dumnezeu` și `Aleluia`. Eu Îl voi lăsa înăuntru, dar eu nu voi---nu voi merge la aceea.” *Atunci* El nu este Domnul tău.

⁴⁷ „Oile Mele ascultă glasul Meu.” Atunci El este Domnul tău; El este Stăpânul.

⁴⁸ „Eu Îl voi lăsa înăuntru, dacă ei mă vor duce în cea mai bună biserică din oraș.”

⁴⁹ Mie nu-mi pasă dacă ei pun...Dacă eu vreau să merg într-o șură, oriunde vrea El să merg, eu vreau să merg, atâta timp cât El mă cheamă. Eu Îl voi lăsa înăuntru pe terenuri, fiindcă El este Domnul meu. Orice vrea El să facă, lăsați-L s-o facă.

⁵⁰ Există o altă **ușă mică numită mândrie**. O, ce, draci mici, negri, îngrozitori sunt toți prinși în acea inimă mândră. Gândind că tu ești mai bun ca altcineva. „Păi, eu nu-mi voi trimite copiii acolo. Ei nu se îmbracăcum trebuie. Oamenii care merg acolo nu sunt de categoria mea.”

10EU STAU LA UȘĂȘI BAT

⁵¹ Dacă Cristos este Domn în inima ta, noi toți suntem o singură categorie din cauza unui singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup.Mândrie, se simte că este doar un mic---un mic complex pe care tu îl ai. O, tu nu vrei ca Isus să atingă aceea pentru că asta ar înjosi statutul tău social în comunitate. Eu mai degrabă mi-aș lăsa jos statutul meu social decât să șterg numele meu din Cartea Vieții Mielului. Dar ei nu-L vor lăsa înăuntru. Acea mică mândrie Îl ține pe El afară.

⁵² „O, Isus, da, eu mă voi alătura bisericii. Eu Te voi accepta; dar, o, nu privi în această cămăruță secretă, pentru că Tu poți sta jos pe scaun lângă ușă, dar eu nu Te voi lăsa în această cămăruță.”Atunci El nu poate fi Domnul tău. El trebuie să aibă acces în fiecare cameră în casă, în fiecare compartiment. Toate lucrurile mici secrete ale vieții, El trebuie să aibă acces la fiecare bucățică din ele. Atunci El devine Domn.

⁵³ De ce vrea El să vină în inima ta? Este să fie Domnul tău. El bate la ușă să fie Salvatorul tău. Și dacă tu ții egoism și mândrie, șirăutate și toate aceste lucruri în inima ta, El nu poate fi Domn, deși tu-L accepți pe El înăuntru, El nu poate fi Domn.Când El este Domn, El este Domn peste toate. Și aceea este pentru ce bate El.[Fratele Branham bate.]O, Doamne...Lăsați-L înăuntru.

⁵⁴ „Eu vreau să intru și să cinez.”Ce este cina, este părtășie, când voi aveți părtășie unul cu celălalt. Încât Domnul și cu tine sunteți prieteni buni. Voi sunteți parteneri. Și orice ai tu și El are. Orice are El atunci și tu ai. Vedeți, El devine tu, ca tu să poți deveni El. Și totul este în comun.

⁵⁵ Apoi, există o altă ușă mică în inimă despre care aș vrea să vorbesc în această dimineață. Și acea ușă mică este **ușa credinței**. Așa de mulți care se pretind a fi creștini nu vor să deschidă acea ușă a credinței.Acum, voi spuneți: „Doamne, Tu poți intra. Acea este în regulă. Dar eu nu cred că toată biblia este corectă.” O-o. „Eu voi lua ceea ce spune biserica mea, dar nu voi lua restul din ea.” Cum urmează vreodată Domnul să vă binecuvânteze atunci? Cum poate fi El Domnul și Vindecătorul vostru dacă El nu poate avea ușa credinței din inima voastră deschisă? Dacă El poate intra și voi Îl primiți bine, El va deschide acea ușă și El va păși în acea credință a voastră și El va cina cu voi în ușa credinței.

⁵⁶ O, eu vreau să-L primesc bine în inima mea în această dimineață, în fiecare cameră. Tot ce sunt, eu vreau să-l primesc binela fiecare ușă, s-o deschid și să stau acolo și să sărut cupa binecuvântărilor cu El în ușă și

să spun: „Da, Doamne, tot ce sunt eu și tot ce am eu și totul este al Tău. Să stăm la această ușă, Doamne și să ne împărtășim unul cu celălalt. Să avem împărtășire la ușa credinței, Doamne. Să avem împărtășire la ușa mândriei, Doamne. Să avem împărtășire la ușa egoismului, Doamne. la toate acestea de la mine, Doamne.”Credință!

⁵⁷ O, voi spuneți:„Eu mă voi alătura bisericii, dar eu cred că zilele miracolelor au trecut.” Atunci tu refuzi să-L lași pe Domnul să vină înăuntru în ușa credinței și să se manifeste pe Sine Însuși pentru tine.O, da, voi spuneți: „Dar, frate Branham, eu sunt creștin.” Eu știu, scumpule, tu ești creștin prin acceptarea Domnuluiși eu apreciez aceea. Dar tu trăiești sub privilegiile tale. Tu ții ușa ta închisă. Tu alergi de la stâlp la stâlp și așa mai departe pentru că tu nu crezi.

⁵⁸ Tu trebuie să deschizi acea ușă a credinței și să-L lași înăuntru. Apoi El îți va da dorința inimii tale. „Cei ce așteaptă după Domnul își vor reînnoi tăria. Ei vor urca sus ca vulturii. Vor alerga și nu vor obosi: vor umbla și nu vor slăbi.” „Dacă voi rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi, cereți ce vreți. Vă va fi dat.” O!„Adevărat, Eu vă spun, dacă veți spune acestui munte, mută-te...”Și în Lexiconul Grecesc original spune: „Ridică-te și aruncă-te în mare și credeți că aceea este făcut...”O, vai! „Credeți că aceea este făcut, voi veți avea ce spuneți.” Cu siguranță.

⁵⁹ O, asta nu trebuie să fie spontan. Nu trebuie să fie în acel fel. Cu certitudine nu. Doar atâta timp cât crezi asta. Acolo este unde creștinii eșuează astăzi.

⁶⁰ Biblia a spus: „Credința este substanța lucrurilor pentru care se speră. Este evidența lucrurilor nevăzute.” Atunci ce veți spune la aceasta apoi?Acum, asta nu este un mit. Nu este un gând. Nu este o speranță. Nu este o dorință. Este o substanță. Este de fapt ceva ce tu ai.

⁶¹ De exemplu: Eu vin la tine și îți spun: „Mi-e foame. Trebuie să am ceva pâine.”

Și tu spui: „Ce ai tu nevoie? De câți bani ai nevoie?”

⁶² „Am nevoie de douăzeci și cinci de cenți să-mi cumpăr o franzelă. Mi-e foame.”

⁶³ Și tu spui: „Aici sunt cei douăzeci și cinci de cenți.”

Acum, douăzeci și cinci de cenți sunt puterea de cumpărare a franzelei. Atâta timp cât eu am cei douăzeci și cinci de cenți, eu o am. Este o substanță. Eu pot fi foarte fericit stând aici cu cei douăzeci și cinci de cenți ca și cu franzela de pe strada Primăverii.

12EU STAU LA UȘĂȘI BAT

⁶⁴ O, binecuvântat fie Numele Lui! Tu nu-L lași pe El înăuntru. Deschide acea ușă a credinței. Când El spune ceva, este adevărul. Când promisiunea Lui este pentru tine, aceea este substanța, când credința se ancorează, tu știi că Dumnezeu nu poate minți. Acea este stabilit.

⁶⁵ Acum, eu am cei douăzeci și cinci de cenți. Nu este doar ceva ce eu îmi imaginez. Eu posed cei douăzeci și cinci de cenți. Pășesc afară pe ușă. Păi, eu sunt tot atât de fericit ca și cum aș avea pâinea, pentru că eu am puterea de cumpărare.

⁶⁶ Și dacă eu am credința, lucrarea este terminată. El poate deschide ușa și să intre, și-mi dă credința lui Dumnezeu în inima mea. Asta este terminată când eu pot într-adevăr să-L cred. S-ar putea să nu se întâmple chiar atunci. Știți, biblia a spus că Moise a răbdat văzându-L pe Cel ce era invizibil.

⁶⁷ Mulți dintre voi ați fost să vedeți „Cele zece porunci” care a fost arătat în Louisville pentru ceva timp, un film minunat.

⁶⁸ Acum, Moise a răbdat ca și cum Îl vedea pe Cel ce este invizibil. Invizibilul, el a îndurat. Asta înseamnă că el a rezistat.

⁶⁹ Avraam, când lui i s-a dat promisiunea, când el era în vârstă de șaptezeci și cinci de ani, că el va avea un copil prin Sara, aceea a fost stabilită chiar în ceasul când Avraam, și-a deschis inima și ușa lui de credință și a spus: „Acea va fi făcută.” Și așa cum el a ajuns mai bătrân, biblia a spus că el nu a slăbit deloc prin necredință, ci a fost puternic în credință, dând laudă lui Dumnezeu. Căci el a știut că El era în stare să înfăptuiască ceea ce El a spus. Acolo era credință. Anii au trecut, cu Sara, nicio diferență. Dar el nu s-a clătinat la promisiunea lui Dumnezeu prin necredință, ci era puternic dând laudă lui Dumnezeu.

⁷⁰ Noi, care ne numim creștini, noi lăsăm pe Isus înăuntru și spunem: „O, eu sunt creștin.” Și se face rugăciune pentru tine, ești uns sau se face ce spune Dumnezeu să se facă sau El poate face ceva miracol înaintea ta și tu-l poți vedea și dacă tu nu ești vindecat instantaneu: „Păi, asta este. N-am primit-o deloc. Voi veni înapoi data viitoare.” Vedeți, aceea nu este credință.

⁷¹ Tu trebuie să-L lași pe El înăuntru. Spune: „Doamne, iată ușa. Intră și ia în stăpânire.” Atunci când El pășeste acolo înăuntru, aceea este stabilit pentru totdeauna.

72 „Eu stau la ușă și bat.” El încearcă să ajungă înăuntru prin acea ușă mică a credinței. Dacă El poate doar să-și croiască calea Sa înăuntru acolo, atunci acela este un lucru stabilit.

73 Când eu merg cu cei douăzeci și cinci de cenți în mâna mea, aceia sunt tot atât de buni ca și pâinea pentru mine, căci eu am puterea de cumpărare a...produsului pe care îl vreau.

74 Și când credința ia stăpânirea ei într-o inimă, nu există nimic s-o poată clătina. Lucrarea este terminată. Dumnezeu a stabilit-o. Este făcută pentru totdeauna.

75 Eu merg în jos pe stradă. Trec peste râu. Merg pe potecă prin măracini. Devin mereu mai flămând. Eu nu am pâinea încă, dar eu merg tot timpul, bucurându-mă pentru că eu am puterea de cumpărare și asigurarea că pâinea îmi aparține.

O, binecuvântat fie Numele Lui Sfânt!

76 Când eu...Înainte ca eu să ajung acolo, eu pot avea crampe, eu sunt atât de flămând. Pot ajunge în delir până când mă lupt să-mi fac drum prin tufișuri ca un om nebun. Dar atâta timp cât eu țin cei douăzeci și cinci de cenți, pâinea trebuie să vină.

77 Acolo sunteți. Atâta timp cât credința este ancorată, doctorii mă pot respinge cu totul, toți, dar eu voi fi acolo. Eu voi fi făcut sănătos. Dumnezeu a spus așa. Eu Îl voi lăsa să intre pe ușa inimii mele. Credința mi-a fost dată de El și El mi-a dat promisiunea și nimic nu o va împiedica. Ea este acolo. Credința!

78 Ușa credinței, câți creștini Îl țin pe El afară? Câți penticostali Îl țin în afara acelei uși a credinței? Câți bapțiști, câți presbiterieni, metodiști? Acea ușă...

79 O, există multe uși. Eu voi mai vorbi încă despre una și aceea este **ușacătrocchiitai**. El a spus: „Tu ești oarbă și nu o știi.” El vorbește despre biserica de astăzi, oarbă spiritual.

80 Vorbeam ziua trecută (despre aceasta eu nu pot spune public), dar fratelui Sothman acolo și mulți alții, Leo și Gene și aceia... „La ce se ajunge?” Am spus. De ce nu pot oamenii vedea aceste lucruri? De ce nu pot ei înțelege?

81 Chiar această fotografie ar trebui să zguduie națiunile. Dar nici măcar un ziar n-o poate duce. Ce a spus George Lacy, de la FBI? A spus: „Domnule Branham, aceea va fi în magazinele de zece cenți într-una din

14EU STAU LA UȘĂȘI BAT

aceste zile, dar nu în timp ce tu ești în viață.” Aceea n-a avut niciodată ecou. Aceea n-a răspuns niciodată până ziua trecută. M-am gândit: „Adevărat.”

⁸² Gândiți-vă la maniacul din Portland. Gândiți-vă la doctorii vrăjitori din India. Gândește-te la peștișor, frate Wood, pe râu. Gândiți-vă la lucrurile care sunt infailibile, dovezi. Și totuși, eu cu greu pot ieși și să țin o campaniă, împotriva. Ceva o va lăsa să pornească, dar o trage înapoi. Ce este asta?

⁸³ Ei niciodată nu l-au cunoscut pe Ilie până când el a fost dus. Ei n-au cunoscut niciodată pe mulți din ei. Ei n-au știut niciodată cine era Ioan până când i s-a tăiat capul. Ei nu l-au cunoscut niciodată pe Isus de-a fi Salvatorul lumii până când El a fost răstignit și a înviat din nou.

⁸⁴ Sfântul Patrick a urât biserica catolică și a protestat împotriva ei. Dar după ce el era mort, ei l-au canonizat ca sfânt.

⁸⁵ Ei niciodată n-au știut că era sfânt până când el a fost mort și dus. Ei n-au știut niciodată că sfântul Francisc de Assisi a fost un sfânt. El a protestat împotriva bisericii catolice. El a fost un predicator care umbla pe jos cu biblia sub braț. S-a dus jos la râu să predice șimiciei grauri auțipat, el a spus: „Surioarelor, păstrați liniștea. Eu predic Cuvântul lui Dumnezeu.” Și ele au tăcut. Dar ei n-au știut asta până când el a fost mort de mult timp.

⁸⁶ Ioana D'Arc care a salvat Franța, fata a fost o sfântă. Ea era spirituală. Ea vedea vedenii. Ea a fost o femeie spirituală. Ea a auzit îngerii vorbindu-i. Ea a auzit Glasul lui Dumnezeu. Ea a văzut vedenii. Ce-au spus ei? „Ea era o vrăjitoare.” Și biserica catolică a comandat un rug și a condus-o pe ea la el și au ars-o, acei preoți au făcut-o și ea striga pentru milă.

⁸⁷ Două sute de ani mai târziu ei și-au dat seama că ea era o sfântă. Așa că au făcut o mulțime de pocăință. Ei au dezgropat trupurile acelor preoți care au ars-o și le-au aruncat în râu. Aceea este multă „pocăință”, desigur. Dar ei n-au cunoscut-o până când ea a venit și s-a dus.

⁸⁸ Isus a spus că ei nu puteau crede, pentru că Isaia a spus că ei au ochi și nu pot vedea și au urechi și nu pot auzi.

⁸⁹ Numai seara trecută pe o pagină goală din biblia mea, când asta a fost spusă cu ceva timp în urmă, într-o viziune pe care Domnul mi-a dat-o

și eu am spus-o bisericii... Și atunci El mi-a spus: „Du-te în Africa și apoi înapoi în India.”

Am spus: „Da, Doamne.”

90 Și când domnul Baxter mi-a spus, în Canada sau în Chicago, a spus: „Hai să mergem în India. Lasă-i în pace pe acei africani. Ei nu vor coopera corect cu noi.”

„În regulă,” am spus.

91 Eu uitasem aceea. Când m-am dus acasă, Îngerul Domnului m-a întâmpinat între cele două camere, un Stâlp de Foc, o Lumină, Aceeași de-acolo. Și El a spus: „Tu du-te în Africa așa cum Eu ți-am spus să mergi.”

Și un an mai târziu ei mi-au vorbit de ea din nou.

92 Și eu am uitat. Eu n-am scris-o. Și eu am fost cu băiatul meu în Portugalia, Lisabona, Portugalia. Și eu am fost lovit cu boală toată noaptea. Și în dimineața următoare eu mă duceam la cada de baie să fac un mic duș. Și pe calea mea într-acolo, stătea Îngerul Domnului acolo, a spus: „Credeam că ți-am spus că te duci în Africa întâi.”

93 Și eu am spus: „Doamne Dumnezeule, eu nu sunt vrednic să fiu slujitorul Tău.” Am spus: „Dacă vrei, ia Duhul Sfânt și dă-l altcuiva.”

94 De atunci, doar acum câteva zile, în urmă, când făceam pregătirile pentru Africa anul acesta... Ei chiar acolo fac asta acum. Și noaptea trecută eu citeam în vedenie. Și Dumnezeu a știut că eu voi rata aceea. Și în vedenie... Eu n-am văzut niciodată asta până noaptea trecută și l-am chemat pe fratele Sothmann, Leo și pe toți din ei în jur. Vedenia a spus: „Tu vei merge în India întâi și după aceea înapoi în Africa.”

95 Vedeți, am scris aceea eu însumi. Am scris lucrul eu însumi. Am sărit din pat unde stăteam, într-o dimineață devreme și l-am văzut că a venit în cameră. Și eu am notat exact ce a spus asta, așa cum El---El îmi spunea acolo. Și eu am citit-o din nou de multe, multe, multe ori și niciodată n-am observat. Și seara trecută când am chemat băieții, acolo este asta chiar pe pagina goală din biblia mea unde mulți, mulți oameni au citit-o.

96 Spunea: „Acolo vor veni oameni pe jumătate îmbrăcați și eu le predicam și ei se bucurau. Apoi o Lumină a fulgerat peste ei, după aceea și a arătat albi și negrii împreună în Africa.” Niciodată n-am văzut aceea, privind chiar la ea, cu ochii noștri deschiși.

16EU STAU LA UȘĂȘI BAT

⁹⁷ „Dumnezeule, deschide ochii mei ca eu să pot vedea. Lasă-mă să privesc dincolo de perdelele timpului, Doamne. Lasă-mă doar să văd, Doamne, ce este în jurul meu. Lasă-mă să văd ce se pregătește să se întâmple.”

⁹⁸ Când mă gândesc la ființele umane oarbe de pe acest pământ care pot vedea, dar totuși, nu pot înțelege...Văd pe Dumnezeu că vine în adunare și înfăptuiește chiar aceleași lucrări pe care El le-a înfăptuit când era aici pe pământ, văd pe Isus Cristos, Fiul Viului Dumnezeu că înfăptuiește și acționează și face întocmai cum a făcut El când El era aici pe pământ și încă ei nu înțeleg. Cum poate fi asta? Pentru că ochii lor nu sunt deschiși.

⁹⁹ Se vor deschide într-una din aceste zile, prietene, dar va fi prea târziu atunci. Timpul va fi dus. Și tu te vei întreba înapoi: „Tu intenționezi să-mi spui asta că așa-și-așa și asemenea lucru a fost acesta și eu n-am știut?” El trece peste capul lor. Ei nu-l prind. Prindeți voi ceea ce spun eu? Asta trece peste ei... Așteptând după ceva măreț să se întâmple în viitor când asta este chiar acum și voi eșuați să-l vedeți.

¹⁰⁰ Dumnezeu, vino în inima mea și deschide ușile pentru ochii mei ca eu să pot vedea.

¹⁰¹ Cum Cleopa și prietenul lui au umblat de-a lungul drumului într-o zi, venind din Emaus sau mergând spre Emaus. Și pe drum acolo El a vorbit cu ei; El a umblat cu ei; El a cinat cu ei. Și **ochii înțelegerii** lor erau închiși.

Când El a ajuns înăuntru și ei s-au liniștit de tot, El a făcut ceva mic prin care ei au recunoscut că niciun om nu putea face aceea decât El. Acea a fost după învierea Lui. Și, bibliaa spus că îndată ochii lor au fost deschiși. El le-a deschis ochii și ei au mers înapoi pe drum bucurându-se și spunând: „Cu adevărat Domnul a înviat pentru că El a fost cu noi în timpul zilei.” Ochii lor s-au deschis. Ei au avut înțelegerea.

¹⁰² Isus al nostru poate veni chiar în mijlocul oamenilor și să înfăptuiască chiar aceleași fapte și ce se întâmplă? Oamenii vor pleca și vor spune că este telepatie mentală. „O, el ar putea fi un spiritist sau un ghicitor de noroc, ceva care s-a întâmplat în acel fel.”

¹⁰³ O, dacă Dumnezeu ne-ar deschide ochii și să ne lase să vedem ce sunt aceste lucruri. Acea ușă pentru ochi este în inimă. Nu este ceea ce vezi tu cu ochii tăi. Acea nu este vedere, aceea este a privi. Isus i-a spus lui Nicodim: „Dacă un om nu este născut din nou, el nu poate vedea

Împărăția lui Dumnezeu.” Tu n-o vezi cu ochii tăi; tu o vezi cu înțelegerea ta. Tu privești cu ochii tăi și înțelegi cu inima ta. Așa că ușa ochilor tăi este în inima ta deoarece ea este o ușă a înțelegerii.

¹⁰⁴ „O, eu înțeleg că Isus a spus că El va face aceea în zilele din urmă. Înțeleg că aceste lucruri sunt semnul lui Dumnezeu.” Atunci cât este de diferit! Cum devine aceea o realitate pentru tine! Cum se schimbă lucrurile dacă ochii tăi sunt deschiși. El este cu tine tot timpul. El te ajută. El stă la ușa ta zilnic, dar tu nu recunoști aceea.

¹⁰⁵ Eu am auzit un slujitor spunând ceva nu demult care m-a izbit, era jos în sud. Era un om bătrân acolo, un om de culoare, care...El era un ins bun, bătrân, dar ei nu l-au putut aduce să se alinieze cu Dumnezeu. El doar nu dorea să meargă la biserică. Și totuși, el era un ins bun, bătrân și ei n-au putut să-l facă să meargă la biserică.

¹⁰⁶ Așa că într-o zi, el și predicatorul s-au dus la vânătoare. El nu era un țintaș bun. El nu putea ținti nimic. Așa că în acea zi pe drum venind acasă, ei au împușcat așa de mult vânat încât ei doar erau încărcăți cu vânat. Și numele bătrânului om de culoare era Gabriel. Și el îl numea Gabi, pe scurt. Deci el era încărcat cu vânat, atârnând peste el. El doar de-abia se putea mișca. El pășea în spatele predicatorului. După un timp, el l-a atins ușor pe umăr. Și a spus: „Păstorule?”

A spus: „Da, Gabi, ce dorești?”

¹⁰⁷ A spus: „Duminică dimineața eu voi fi la banca jeltorului(*altar*). Eu îmi iau poziția în biserică, acolo să trăiesc pentru restul zilelor mele.”

¹⁰⁸ Păstorul a spus: „Bine, Gabi. Dar ce-a determinat dintr-o dată schimbarea? Păi, când am vorbit cu tine și oamenii evlavioși, sfinții s-au rugat cu tine să te convingă și tu ți-ai întors inima la o parte.”

¹⁰⁹ El a spus: „Șefule, tu știi, eu știu că sunt un țintaș slab. Eu nu puteam ținti nimic.” Și a spus: „Privește la vânatul pe care-lam. El mă iubește sau El nu mi l-ar fi dat.” Iată. Ce-a fost asta? Ochii lui tocmai se deschiseseră. El și-a dat seama Cine i-a dat acel vânatșide unde i-a venit.

¹¹⁰ „Boul își cunoaște grajdul lui. Catârul cunoaște ieslea stăpânului, dar poporul Meu nu Mă cunoaște,” a spus Domnul. Cu certitudine, ei nu cunosc de unde vin aceste lucruri bune. Dacă ochii voștri doar ar fi deschiși și voi ați putea vedea...

¹¹¹ Cu ceva timp în urmă, un om era pe drumul său spre malul mării. El se ducea acolo pentru odihnă. Dorea să se îmbroșteze, pentru că el iubea...El s-a gândit că i-ar plăce să audă pescărușii așa cum zburau

18EU STAU LA UȘĂȘI BAT

deasupra apei și se înălțau deasupra valurilor albe, mari așa cum ele urlau și se risipeau în aer. Și voia să miroase apa sărată. El a spus: „Va fi o asemenea odihnă să locuiesc lângă țărmul mării pentru un timp. Eu doar vreau să mă odihnesc. Vreau să locuiesc lângă malul mării ca să văd toate lucrurile pe care marea le are de oferit: cerul albastru așa cum el se reflectă din cer în apă; cum spuma apei sărate va fierbe în valuri mari, se lovesc, se rostogolesc.” Și a spus: „Dacă pot să stau și să privesc la asta și să ascult țipătul pescărușilor.”

¹¹² Și pe drumul lui spre țărmul mării, el a întâlnit un bărbat venind. El era un marinar bătrân cu experiență, un marinar bătrân de la mare. El a spus: „Unde te duci?”

¹¹³ El a spus: „Mă duc pe malul mării să mă bucur de bunătatea mării.”

¹¹⁴ Și bătrânul marinar cu experiență a spus: „Eu nu văd nimic deosebit în legătură cu ea. Apele sunt doar ape. Cerul este doar cer. Pescărușul este doar o altă pasăre.” Voi înțelegeți, el a văzut-o atât de mult încât ea a devenit obișnuită pentru el. Pentru el nu era impresionant.

¹¹⁵ Și asta este problema cu voi, oamenii. Voi ați văzut bunătatea și miracolele și lucrările divine ale lui Dumnezeu mișcându-se și lucrând până când ele au devenit obișnuite pentru voi. Voi nu le mai observați.

¹¹⁶ În adunări, eu am observat oameni când Domnul, sub discernământul Său, va vorbi chiar afară în audiență așa cum a făcut El când a umblat în Galileea, întocmai cum a promis că El a spus că El va face și oamenii... Prima dată ei spun... „O, odată... O, acela trebuie să fie Domnul.” Data viitoare: „Asta trebuie să se întâmple...” Și după un timp: „Ei bine, este doar un alt lucru.” Este obișnuit. A trecut peste. Voi nu-l observați. Ochii înțelegerii voastre, inima voastră ajunge închisă la asta.

¹¹⁷ Emoția, binecuvântarea de a cunoaște pe Domnul Isus înviat care stă în mijlocul nostru ar trebui să trimită fiecare suflet spre înălțimi dincolo de orice ar putea emoționa în această lume. Ar trebui să vă facă ceva vouă. Asta ar trebui să zguduie credința voastră până când voi veți deschide fiecare ușă a credinței și orice altceva să spuneți: „Doamne Isuse, ia posesie deplină asupra mea acum. Ia-mă în grija Ta. Iată, vino în inima mea. Ia egoismul meu. Ia neînțelegerile mele. Ia îndoielile mele. Deschide ochii mei, Doamne și lasă-mă să văd și ia-mă cu totul și fii Domnul meu.” Până când biserica face asta, noi umblăm în orbire. Isus bate la ușă și noi Îl lăsăm afară.

Să ne rugăm doar un moment, în timp ce ne plecăm capetele.

¹¹⁸ În timp ce capetele noastre sunt plecate în liniște, fețele noastre întoarse spre țărâna din care am fost luați și într-o zi acest trup muritor va trebui să...Rezultatul va fi înapoi în țărână. Ar exista aici o asemenea persoană în această dimineață care nu și-a deschis niciodată inima lor în acest fel către Domnul Isus, care și-ar ridica mâinile lor spre El acum și să spună: „Isuse, fii îndurător cu mine?” Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, insule tânăr. ” Eu îmi voi deschide inima la acest timp.”

¹¹⁹ Spuneți: „Doamne Isuse, ia-mă în întregime, în posesie deplină. Fii Domnul meu!” Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule.„Fii Domnul meu!” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. „Fii Domnul meu, Domnul mândriei mele, Domnul credinței mele, Domnul ochilor mei, Domnul vederii mele, Domnul auzului meu, Domnul dorințelor mele.” Despre multedea aceste lucruri aș fi putut vorbi, dar timpul nu ne va permite.„Fii Domn peste toate!” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Doar...Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.”Ia-mă, Doamne!” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. „Ia-mă așa cum sunt, Doamne!” Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să vă binecuvânteze, acolo în spate. În regulă. „Ia-mă doar așa cum sunt și fii cu deplin control, Doamne. Fie ca să nu te conduc eu; Tu condu-mă.”Un ins spunea... (Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu)

¹²⁰ Un ins a spus că s-a dus într-o pășune și a prins un ponei aici ziua trecută. El a pus o funie în jurul gâtului poneiului, apoi a făcut o jumătate de legătură peste botul feței lui și conducea poneiul înapoi spre șopron. Înainte să ajungă acolo, poneiul îl conducea pe el.

¹²¹ În felul acesta este. Dumnezeu ne prinde și noi încercăm să-L conducem. Lăsați-L pe El să conducă. El știe calea. El a parcurs drumul. El a făcut drumul. Noi nu cunoaștem drumul, așa că de ce încercăm să raționăm lucrurile? Haideți doar să ne supunem pe noi înșine Lui, spuneți: „Doamne, Tu condu-mă. Eu Te voi urma.”

¹²² Poate tu ai fost creștin. Poate Cristos a venit în inima ta, dar tu niciodată n-ai lăsat credința liberă către El. Spune: „Doamne, pășește înăuntru. Ia toate îndoielile mele afară din inima mea. Dacă Cuvântul Tău spune aceea, eu o cred. Prin urmare din această zi încolo, eu Te iau ca...Eu vreau ca Tu să-mi dai ceea ce acel frate tocmai a spus, ca o monedă de douăzeci și cinci de cenți pentru o franzelă. Și în rugăciunea din această dimineață pentru bolnavi, eu Te voi primi. Eu cred că Tu o vei

20EU STAU LA UȘĂȘI BAT

face. Și eu merg direct mai departe, bucurându-mă. Nu contează când se întâmplă. Asta se va întâmpla.”

Ați vrea să vă deschideți ușa credinței din inima voastră către El astăzi?

...voi vreți? Atunci ridicați-vă mâinile voastre și spuneți: „Doamne, iată-mă.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mulțimi cu mâinile lor sus.

...Tu, Miel al Calvarului,
Salvator divin;
Acum, ascultă-mă în timp ce mă rog,
Și ia toate păcatele mele la o parte (necredința mea),
O, lasă-mă ca din această zi
Să fiu în întregime al Tău!

123 Doamne Isuse, tu vezi mâinile acestor oameni. Tu cunoști inimile lor. Tu stai aici; acela ești Tu care bați. Fie ca ei să nu privească la ceva mit mistic, ci fie ca ei să privească drept în fața Fiului lui Dumnezeu cel răstignit. Fie ca ei să aibă o înțelegere în această dimineață cum n-au mai avut niciodată. Acordă, Doamne.

124 Noi am avut greutăți. Satan s-a luptat cu noi în fiecare fel. Chiar pentru această adunare în această dimineață, n-a fost nici măcar vreunul aici să dea cartonașe de rugăciune ca ei să poată fi aliniați, pentru oamenii din afara orașului, ca Tu să poți fi în stare să arăți abundența prezenței Tale, potrivit cu un dar divin și o voie prin propria Ta putere mare. Dar Tu ești Dumnezeu care stăpânești toate lucrurile. Tu stăpânești greutățile și circumstanțele.

125 Și eu mă rog, Dumnezeule, astăzi ca Tu să prinzi inima fiecărei persoane. Câștigă acces la fiecare cameră și compartiment. Fie ca ei să-și deschidă larg inima lor chiar acum. Și toți aceia care au ridicat mâna ca fiind egoiști sau fiind nepăsători sau lucruri care nu sunt așa cum Ți-ar place să fie, asta arată în viața lor că Tu nu locuiești în acel compartiment. Fie ca el să fie deschis chiar acum. Și Doamne, Isuse, întră și fă-Ți locuința cu ei.

126 Și apoi, Doamne, ne rugăm, de asemenea, pentru toți aceștia care sunt bolnavi și suferinzi, în această oră, ca ceva să poată fi făcut ca să-i șocheze pe acești oameni, spre o conștientizare a Prezenței lui Isus Cristos, ca inimile lor să poată fi deschise. Eu mă rog în Numele lui Isus. Amin.

¹²⁷ A fost anunțat chiar la radio și la Tabernacol că astăzi vom distribui cartonașe de rugăciune. Și motivul că noi dăm cartonașe de rugăciune în tabernacol este ca să aducem oamenii care sunt din afara orașului. Vedeți? Că oamenii care sunt de aici din oraș, noi avem rugăciune pentru ei zilnic sau de multe ori aici la tabernacol, dar să aduci oamenii... Puterea de discernământ este numai în Cristos și oricine știe asta. Acea este doar în Dumnezeu. Și în...

¹²⁸ Când Cristos a fost pe pământ fizic, un trup corporal cum stăm noi astăzi, El a umblat în Galileea și în diferite locuri. Acolo El a pretins că nu avea putere să vindece bolnavii sau să înfăptuiască miracole. El a spus: „Eu nu pot face nimic din Mine Însumi. Eu nu fac nimic până când mai întâi Tatăl Îmi arată Mie ce să fac.” Oricine cunoaște scripturile, Sfântul Ioan 5, știe că aceea este adevărat. El n-a înfăptuit niciun miracol până când Tatăl l-a arătat. El a spus: „Adevărat, adevărat Eu vă spun, Fiul El Însuși, cortul în care Dumnezeu a locuit, trupul Lui, „Fiul nu poate face nimic în Sine Însuși, ci ceea ce El vede pe Tatăl făcând, aceea face și Fiul.”

¹²⁹ Și observați, când El a venit în propria Sa patrie, propria Sa cetate, ce s-a întâmplat? El n-a putut face aceea. El și-a pus mâinile peste câțiva oameni bolnavi; El s-a întors în jur și a spus: „Adevărat vă spun, că un profet în propria sa patrie, printre ai Lui proprii...” Voi știți cum a fost aceea spusă.

¹³⁰ Dar El este atât de plin de har cu noi să ne îngăduie să avem câteva adunări de acel fel. Așa este. Ce este de făcut? Să lăsăm acest oraș, acești oameni și aceia care sunt în jur, care n-au fost niciodată în alte adunări să știe că El este Dumnezeul cel Viu. El a spus: „Lucrările pe care le fac Eu, și voi le veți face. Voi veți face aceleași lucrări.” El a spus: „Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea. Totuși, voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul timpului.” Corect. „Și lucrările pe care le fac Eu și voi le veți face până la sfârșitul timpului.”

¹³¹ Eu cred că noi trăim în zilele de încheiere a dispensației Neamurilor. Totul este chiar perfect în ordine, chiar acum, pentru timpul sfârșitului, cu excepția plecării acasă a bisericii. Acea este ceea ce așteaptă Cristos. Așa cum a fost în zilele lui Noe, îndelung răbdător, nedorind ca vreunul să piară. El este aceeași ființă astăzi, nu... El este îndelung răbdător acum, nedorind ca vreunul să piară. Mari semne și minuni sunt făcute.

22EU STAU LA UȘĂȘI BAT

¹³² Oamenii spun: „Ei bine, noi așteptăm după un timp măreț să vină.” Prietenul meu, timpul este aproape dus. Neamurile sunt terminate. Este la timpul sfârșitului. Așadar, acum este timpul să fim---să-l primim pe Cristos și să fim pregătiți. Acum, ascultați, prieteni. Eu nu știu.

¹³³ Acum, nu există un cartonaș de rugăciune în casă. Nu există niciunul. Billy a fost aici cu un timp în urmă undeva. El avea cam o sută de cartonașe de distribuit, dar oamenii nu au ajuns aici ca ele să le fie date. Ei au trebuit să înceapă serviciul, așa că noi nu l-am întrerupt. Așadar, eu am spus: „Eu doar voi chema oamenii sus și mă voi ruga pentru ei.”

¹³⁴ Dar, eu simt că Prezența lui Cristos este aici. Eu simt că eu am pregătit și chiar acest mesaj, anume pentru biserică din această dimineață, pentru acel scop. Și oarecum dușmanul ne-a asaltat într-un fel, dar eu cred că Cristos este în stare să ia control asupra dușmanului dacă inimile noastre sunt în ordine cu El. Și mulți dintre voi, oamenilor, care ați ridicat mâna, desigur, imediat ce acest serviciu se termină, când chemarea la altar este făcută, eu vreau ca voi să veniți aici și să mulțumiți lui Dumnezeu pentru ceea ce El a făcut pentru voi.

Când voi primiți credință...Ce este credința?

¹³⁵ Noi am putea forma o linie de rugăciune aici și să aducem oamenii prin ea, șase sau mai mulți. Acel discernământ este foarte puternic. Și dacă Acela va veni aici la platformă și voi veți observa...Eu am patruzeci și opt de ani. Vedeniile au fost cam de când aveam doi ani și nici o singură dată vreuna din ele n-a eșuat. Chiar lucrurile când eu le-am spus, eu n-am știut cum puteau fi ele vreodată; dar ele lucrează chiar în acel fel. Atunci este Dumnezeu. Vedeți? Trebuie să fie Dumnezeu. Apoi dacă Dumnezeu este prezent să împlinească Cuvântul Său, să demonstreze că El... „Lucrurile pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Atunci El dovedește aceea să fie așa. Atunci, Dumnezeule, deschide ochii noștri! Dacă noi am putea vedea aceea că vine la împlinire, atunci fiecare promisiune este adevărată.

¹³⁶ Când El a fost pe pământ...Doar un moment. Când El a fost pe pământ, ce-a spus El? Iată ce-a spus El. El a spus: „Distrugeți acest trup. Eu îl voi ridica în trei zile.” Cum a știut El să facă aceea? Pentru că David, profetul, a spus: „Eu nu voi îngădui ca Cel Sfânt al Meu să vadă putrezirea. Nici nu voi îngădui...nu voi lăsa sufletul Lui în iad.” El a știut că El era Mesia cel uns. El a știut că aceea era poziția Lui. Și prin a ști care era poziția Lui(acum observați), știind că aceea era poziția Lui, atunci El a

putut să facă acea declarație, pentru că acea promisiune s-a aplicat pentru El. El a spus: „Și scripturile nu pot fi desființate.” Dacă înțelegerea voastră se deschide...Scripturile nu pot fi desființate. Acea promisiune îi aparține Lui și El a știut că ea trebuia să vină la împlinire.

¹³⁷ Atunci ascultă, prietene. Fiecare scriptură care vă aparține, fiecare promisiune care vă aparține este a voastră doar tot atât de mult cum aceea era a Lui. Sigur aceea este.

¹³⁸ De aceea stau eu în această dimineață. Șidacă Domnul va permite, eu Îi voi cere să facă ceva. Și aici înăuntru, unde este atât de greu și așa mai departe, în a mea proprie...Nu pentru că voi nu credeți în mine, ci este din cauză că Cuvântul Său a spus că aceasta va fi. Vedeti? Cuvântul Său a spus ca asta va fi. Eu Îi voi cere să conducă situația cartonașelor de rugăciune. Înțelegeți? Eu Îi voi cere, dacă El vrea s-o facă. Înțelegeți? Eu nu...

¹³⁹ Acum, amintiți-vă. Lăsați-mă să continui cu înregistrarea și aceste mașini de înregistrat de-aici care merg... câteva din ele în camerăacolo. Eu nu spun că El va face. Vedeti? Eu nu spun...Eu Îi voi cere s-o facă. Și dacă El o va face, eu voi fi recunoscător. Cum e dacă Domnul...?Câți...

¹⁴⁰ Nimeni acolo afară nu are cartonaș de rugăciune. Câți oameni bolnavi sunt acolo afară...care sunt bolnavi? Ridicați-vă mâinile. Sau---sau au... doresc ceva de la Domnul? Ridicați-vă mâinile oriunde sunteți. Acum, eu vă pot vedea fețele, așa că eu pot doar aproximativ să spun cine sunteți. Deci eu nu...Eu pot spune...

¹⁴¹ Și dacă sunt oameni din tabernacol, eu nu vreau acei oameni. Vreau ca Domnul să-mi arate pe cineva care este departe de tabernacol, cineva care este din afara orașului. Căci dacă este cineva din tabernacol...De aceea distribuim noi cartonașe ca să aducem oamenii care nu sunt din tabernacol, astfel ca...

¹⁴² Oamenii ar putea spune: „Păi, el cunoaște acea persoană. Aceasta este cum vine acel discernământ.”

¹⁴³ Cum vine el în Italia și în Germania, și Elveția, Africa și peste tot în jurul lumii? Cum stă Acela aici și spune lucruri care s-au întâmplat trei sau patru, patru sau cinci ani și să spună chiar exact la punct? Acela este Cristos.

¹⁴⁴ Cine a fost acela care a condus copiii lui Israel prin pustie? Cristos. Ce a fost El atunci? Eu vreau să vă întreb ceva. Doar gândiți-vă la asta un

24EU STAU LA UȘĂȘI BAT

minut. Ce a fost El? Un Stâlp de Foc, un Stâlp de Foc. Și când El a venit pe pământ. El a spus că El a fost acel Stâlp de Foc. El...Ei au spus: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie.”

El a spus: „Eu sunt Pâinea Vieții.”

Au spus: „Părinții noștri au băut dintr-o Stâncă spirituală.”

El a spus: „Eu sunt Stânca.”

Păi, el a spus: „Moise L-a văzut într-un tufiș care ardea.”

145 El a spus: „Înainte să fi fost Avraam, EU SUNT. Acel EU SUNT a fost în tufiș.

146 El a spus: „Acum, Eu am venit de la Dumnezeu,” un Stâlp de Foc. Dumnezeu este Lumină; noi știm asta. El...Dumnezeu locuiește în Duh, nu în carne. Și în acest Stâlp de Lumină, Isus a spus: „Eu am venit din Acela și Mă întorc la Acela.” Acum, aceea ar putea fi în afara teologiei voastre, dar acela este în biblie. Isus a spus asta.

147 Și când El a murit, a fost îngropat, a înviat din nou...Și când Sfântul Pavel a fost pe drumul lui spre Damasc să aresteze oamenii, Isus i-a apărut din nou în acel Stâlp de Foc și l-a trântit jos. Acum, a fost posibil că unul a putut să-l vadă și alții n-au putut să vadă. Acei oameni care erau cu Pavel n-au putut să-l vadă. Ei au spus: „Noi am auzit un zgomot, dar n-am văzut nicio Lumină.” Dar Lumina a fost atât de strălucitoare pentru Pavel încât Ea i-a orbit ochii și el a fost orb pentru câteva zile. Stâlpul de foc.

148 El a venit la---El a venit la Petru în închisoare ca un Stâlp de Foc.

Și aici este El astăzi.

149 Și dacă duhul diavolului este în voi, voi veți face lucrările celui rău. Dacă tu ești un proscris, un duh...dacă duhul lui John Dillinger ar fi în tine, tu ai purta arme și ai ucide oameni. Dacă duhul cuiva ar fi în tine, el te-ar face să acționezi ca persoana.

150 Duhul lui Cristos este în tine, el va acționa ca și Cristos. El va face lucrările lui Cristos. „Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac El le va face și el.” Acolo sunteți.

Și acum, eu pun aceasta numai pentru gloria lui Dumnezeu.

151 Și eu îmbătrânesc și știu că zilele mele s-ar putea să nu fie prea mult timp pe pământ. Eu nu știu. Asta nu pot spune. Eu sper să trăiesc să văd venirea Domnului. Eu nu știu dacă eu o voi vedea, căci nu știu dacă voi predica vreodată o altă predică. Dar eu...Noi nu putem spune aceea. Aceea stă în mâinile lui Dumnezeu. Eu nu știu.

¹⁵² Dar iată un singur lucru. Eu sunt...Dacă noi Îi vom cere să vină în mijlocul nostru în această dimineață și va face ceva, dovada infailibilă a acesteia, că El este același Cristos înviat și face același lucru pe care El l-a făcut când umbla pe țărmurile Galileii, mă întreb câți ar spune: „Eu îmi cedez dreptul pentru linia de rugăciune chiar dacă el nu m-a chemat. Eu îmi cedez dreptul. Și eu cred că în inima mea se va ancora o credință care doar mă va ține statornic pentru Cristos. Și eu aș pleca din acest loc în această dimineață...Dacă El va veni în aceste trupuri umane de-aici în această dimineață și va da cuiva de-afară de-acolo suficientă credință ca femeia care i-a atins haina Lui...

Și El a privit primprejur și a spus: „Cineva M-a atins.”

Și ei au spus: „Păi, fiecare Te atinge.”

¹⁵³ El a spus: „Dar Eu am simțit că am slăbit.” Și El a privit peste locul acela până când a găsit femeia. Și El i-a spus ce avea ea și care era necazul ei și i-a spus că credința ei a salvat-o.

¹⁵⁴ Acela a fost Isus. Spuneți-mi de cineva care a trăit cândva pe pământ să fi făcut vreodată asta în afară de El. Arătați-mi istoria unde a fost asta vreodată făcută. Eu am „Cartea Martirilor” a lui Fox. Eu am „Scrierea Timpurie” a lui Josephus. Eu am „Epicile timpurii” ale lui Pember. Am „Cele două Babiloane” ale lui Hislop. Acolo nu spune deloc că s-a întâmplat ceva asemănător până în această zi. Corect. Pentru că noi suntem la sfârșitul timpului. Noi suntem la timpul schimbării. Și Neamurile se sfârșesc, nu e mult timp până când noi suntem zgură și cenușă.

¹⁵⁵ Voi primiți-L! Dacă El va face aceea, eu nu spun că El va face. Dacă El nu o face, noi vom chema linia de rugăciune. Dacă El o va face, ați vrea să spuneți...Și eu știu că persoana este absolut străină și Dumnezeu face aceea, „Eu voi crede că Domnul Isus este prezent și El va lua cazul meu în mâinile Lui. Eu îl predau acolo. Și eu voi primi ca cei douăzeci și cinci de cenți; eu voi pleca de-aici mulțumind lui Dumnezeu pentru vindecarea mea.” Ați vrea să faceți asta? Ridicați-vă mâinile și vedeți...Câți de-aici dinăuntru ați vrea să spuneți că o veți face? Doar ridicați-vă mâinile, peste tot. Asta este minunat. O, vai!

¹⁵⁶ Acum, fiți într-o stare potrivită. Deschideți acea inimă. Spuneți: „Isuse, dacă vreodată Tu ai lucrat la inima mea, fă-o acum. Scoate toată necredința. Lasă-mă să mă trezesc aici, să mă scutur. Este adevărat că am trecut pe-alături la ceva toți acești ani și am pierdut-o? Am fost eu

26 EU STAU LA UȘĂȘI BAT

Închis? O, da, eu știu că Tu ești cu mine, dar Te-am lăsat eu înăuntru peste tot ca să Te văd?" Dacă voi Îl puteți vedea în această dimineață, credința se va ancora, bolile vor pleca. Voi veți fi bine. Credeți asta acum. Vai, eu sper că o veți crede. Dumnezeule, acordă asta, este rugăciunea mea.

157 Acum, înainte să o facem, să ne rugăm. [*Fratele Branham îngenunchează la altar să se roage*]

158 O, Doamne, aceasta este o zi îngrozitoare în care trăim. Eu îmi dau seama că tot ce s-ar putea întâmpla, va trebui să fii Tu care permiți asta să fie făcut, Doamne. Sunt mulți aici, o duzină sau două, care poate sunt în stare gravă, cineva care nu se va face bine dacă Tu nu faci asta. Și eu mă rog ca Tu să ne acorzi această binecuvântare.

159 Și Tată, noi știm că este o singură cale ca să primim credință. Biblia spune că credința vine prin auzire, auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Isus Cristos este același ieri, azi, și-n veci. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Lucrările pe care le fac Eu le veți faceși voi.” Cuvântul lui Dumnezeu a spus: „Toate lucrurile sunt posibile pentru aceia care cred.” Și Doamne Dumnezeule, noi încercăm să obținem credință în inimile oamenilor, ca să-și aibă ușile lor deschise ca ei să poată vedea și cunoaște bunătatea lui Dumnezeu ca să permită aceste lucruri să se întâmple.

160 Acum, ai milă de noi, Doamne. Așa cum eu îngenunchez la marginea balustrăzii altarului, o, Dumnezeule îndurător, ai milă de noi. Eu mă rog pentru fiecare persoană de-aici dinăuntru, Doamne, pentru oamenii tabernacolului, pentru oamenii din afara orașului, pentru toți. Tu ai spus: „Rugăciunea de credință va salva bolnavii. Dumnezeu îi varidica. Și dacă ei au făcut păcate, ei vor fi iertați de ele.”

161 Și noi ne dăm seama că oamenii care au primit ceva, contrar Cuvântului, aceea nu va dura foarte mult. Noi ne gândim la copiii lui Israel, care toți s-au poticnit la supranatural și atunci au căzut în pustie.

162 Cu adevărat este asta, Doamneșiașa cum oamenii au o credință solidă pe Cuvântul Tău...

163 Acum, acordă asta în această dimineață ca prezența Ta măreată să permită aceea pentru ce cerem noi, Doamne, ca oamenii să poată cunoaște și să vadă gloria lui Dumnezeu. Și fie ca fiecare persoană care este aici înăuntru acum, fie ca altceva, credința să coboare prin canalele Duhului lui Dumnezeu și să un gă inimile lor chiar acum și ochii lor să se

deschidă, ca atunci când ei părăsesc această clădire astăzi, ei să spună: „Nu ne ardeau inimile în noi, căci noi am văzut Făptura Lui înviată? Noi ne-am întrebat, dar acum noi înțelegem.” Dumnezeu, să deschizi acum ușa lor de credință și pășește înăuntru și descoperă-le lor și fă cunoscute, căile și voia Ta.

¹⁶⁴ Ajută-mă, Doamne, eu sunt un supus sărman al Împărăției Tale. Eu nu sunt vrednic. Și eu îmi cer iertare pentru propriile mele păcate, propriile mele îndoieli și temeri și greșeli și indiferență și tot ce-am făcut. Doamne, iartă-mă și ajută-mă să fiu un luminos, foarte bun slujitor al Tău, ca eu să pot preamări Numele Tău înaintea fraților mei. În lucrurile în care eu nu am tărie să le fac, dă-mi tărie, Doamne, nu pentru gloria mea. Sigur, Doamne, în toți acești ani, Tu m-ai încercat; eu m-am rugat ca să găsesc har în inima Ta în această dimineață, ca eu să pot câștiga un pic de timp de părtășie și suferință cu Tine. Acordă asta, Doamne. Eu mă rog, ca Tu să mă ajuți acum. Dă oamenilor credință, căci eu mă ridic să privesc să văd ce vei face Tu, în Numele lui Isus. Amin.

¹⁶⁵ Acum, nu vă îndoiiți! Doar credeți, căci toate lucrurile sunt posibile celor care cred.

¹⁶⁶ Acum, Domnul Isus nu este obligat să facă aceasta pentru noi. Eu îmi voi cere pentru cel puțin trei oameni pe care eu nu-i cunosc, trei oameni pe care nu-i cunosc, ca El să-mi descopere ce...Eu vreau ca fiecare din voi care aveți o nevoie pentru ceva să se roage. Și ce El descoperă, dacă este adevărul, tu vei ști că acela este adevărul sau nu. Dacă acesta nu este adevărul, atunci asta doar nu este adevărul. Tu vei ști unde...tu însuși. Dar dacă acela este adevărul, atunci îmbrățișați-l și primiți-l.

¹⁶⁷ Cum ar fi dacă El ar fi stat aici în această dimineață? Cum ar fi dacă El ar fi stat aici unde stau eu, într-un trup fizic cum stau eu? Dacă tu ai spune: „Doamne, Isuse, eu am nevoie de vindecare.” Ce crezi că va spune El? El ar spune: „Păi, eu am făcut asta pentru tine când Eu am murit pentru tine.” Câți știu că acela este adevărul? Sigur. Este deja terminat.

¹⁶⁸ Atunci ce ți-ar da mai multă credință? Căci fratele Neville și eu venim să ne rugăm și să ne punem mâinile peste tine, să te ungem cu untdelemn? Biblia spune aceea, să facem aceea. Acea este bine. Noi credem asta. Uneori ei nici măcar nu ung cu ulei. Uneori ei doar...Ei au discernământul și află duhurile rele și le scot afară. Uneori aceea este făcută în acel fel. Și câteodată asta este făcut doar prin...Când Isus a

28EU STAU LA UȘĂȘI BAT

umblat...Acum, ceea ce nouă ne-a fost...Acea este ceea ce El a dat ucenicilor. Acea este ce-au făcut apostolii. Și de multe ori ei au făcut asta în multe feluri.

169 Acum, ce ar fi mai folositor, așa cum noi am avut atât de multe adunări aici, ce ar fi mai folositor acum, doar să-L lăsăm pe Domnul Isus să coboare și să se dovedească pe Sine Însuși că El este aici în acel tărâm supranatural?

170 Există oameni aici în clădire care voi știți că eu nu știu ce este greșit cu voi sau cine sunteți? Ridicați-vă mâna, dacă există, oameni în clădire care știți că eu nu vă cunosc, doar ridicați-vă mâna. Da, domnule, eu cred că asta este peste tot. În regulă.

171 Acum, Doamne...Asta depinde de Tine, Doamne. Acum aceea este tot ce pot eu face. Și Tată Dumnezeule, eu mă rog ca Tu să acorzi asta, ca acești oameni să poată în următoarele zece minute, mulți să se grăbească spre altar cu inimile lor dornice să te vadă. Deschide ochii lor, Doamne. Lasă...

172 Deschide ochii lor ca a celor care mergeau spre Emaus. Ei au umblat toată ziua cu Tine și nu Te-au cunoscut. Dar când Tu ai făcut ceva ce ei știau că nimeni altul nu putea face decât Tu, ei au recunoscut că erai Tu. Acea a fost după ce ai murit Tu, ai fost îngropat și ai înviat din nou.

173 Acum, Tată, acordă același lucru în această zi printre acești oameni. Și biblia a spus că trei vor fi martori. Așadar, eu mă rog, Dumnezeule, ca o confirmare să fie făcută în această dimineață în prezența oamenilor, fără să fie aduși la platformă. Acum este totul în harul Tău. Lasă asta să fie făcut, Doamne. Eu mă rog, de dragul lui Isus și în Numele lui Isus. Amin.

174 Eu știu că acesta este un moment încordat pentru voi. Dar cum este cu mine? Dar ceea ce eu predic, eu cred. Ceea ce eu predic, eu practic; prin harul lui Dumnezeu, eu practic. Dumnezeu să fie cu mine să mă ajute, ca voi să puteți ști că eu nu spun aceste lucruri de la mine. Cu ochii voștrideschiși și spuneți: „Păi, eu îl cunosc pe fratele Branham de mult timp. Am văzut asta. Dar eu vă spun, n-are importanță cine este, el ar putea fi fiul lui Charles Branham sau așa mai departe dar eu știu un singur lucru, Dumnezeu a făcut ceva prin el.” Atunci, priviți la Dumnezeu; nu priviți la om. Dumnezeu nu vrea să mă arate pe mine. El vrea să se arate pe El Însuși.. Acesta este El. Acum, dacă o vedenie doar va veni!

175 Aici este, soră Snyder. Încerc să mă uit la o parte de aceasta. Vedeți? Dumnezeu să fie îndurător.

176 Aici este un bărbat care stă chiar aici. Viziunea este peste el, privind chiar la mine. Eu cred că sunt un străin pentru tine. Tu încerci să scapi de un obicei, nu-i așa? [Un om spune: „Eu încerc să scap de un obicei, domnule] Să scapi de fumatul țigărilor este ceea ce tu încerci. Este asta corect, ridică-ți mâna dacă aceea este corect. Nu, eu vreau să spun acel tânăr care stă în spate acolo, eu nu te cunosc. Noi suntem străini. Este aceea corect, unul pentru celălalt? Dacă este, flutură-ți mâna astfel. Este aceea exact pentru ceea ce tu te rugai atunci? În regulă.

177 Credeți voi? [Adunarea spune: „Amin”] Ce face aceea? Ce a atins el? Biblia a spus că El este Marele Preot care poate fi atins de simțământul infirmităților noastre. El nu m-a atins niciodată pe mine. Eu n-am văzut omul niciodată. Ci el l-a atins pe Cristos Care este aici. Și Cristos a folosit buzele mele și ochii, să vorbesc.

178 Tu ai mâinile sus, tinere; eu te văd continuând să îți ridicată mâna. Mă crezi tu a fi profetul lui Dumnezeu? Vrei să accepți ce ți-am spus: dacă tu vei avea credință și crezi... Tu crezi în realitate că ea va fi salvată? Prietena ta, pentru care te rogi, nu-i așa? [Bărbatul spune: „Aceea e adevărat”] Tu vrei ca șieasă fie vindecată, nu-iașa? Dacă aceea este corect, ridică-te în picioare. Tu! Aceea este corect, nu-i așa? [Da, domnule] Acum, ai credință în Dumnezeu și tu o vei primi.

Eu sunt un străin pentru tine, tinere, nu te-am văzut niciodată. Suntem noi străini? Ridică ambele mâini, dacă suntem străini. Nute-am văzut niciodată în viața mea; tu nu m-ai văzut niciodată. Acum, cine... Tu poți să te așezi acum și primește ceea ce ai cerut. Credința ta ți-a acordat-o.

Credeți voi? [Adunareazice: „Amin”]

179 Asta a fost o glumă cu ceva timp în urmă, nu-i așa, soră, dar ea nu este o glumă acum. Știam că Domnul va face asta sau m-am gândit că El o va face. Nu ne putem juca cu Dumnezeu. El este real. „Dacă tu poți crede...”

180 Aici este o femeie care stă chiar în spate în această direcție. Ea se roagă pentru altcineva. Femeia are o stare nervoasă. Ea este de credință catolică. Corect. Ea locuiește pe Meigs Avenue, nu-i așa? Dacă aceea este corect, ridică-ți mâna, doamnă. În regulă. Crezi tu? Atunci primește ceea ce ceri. „Dacă voi puteți crede...”

30 EU STAU LA UȘĂȘI BAT

¹⁸¹ Cum îi cu voi, acolo departe în spate? Cineva primește... Voi știți, tu nu ești prea departe în spate. Cristos cunoaște exact unde șezi tu. Te provoc în Numele lui Isus să crezi acum. El este aici. Duhul Lui este aici. Puterea Lui este aici.

¹⁸² Aici șade un bărbat, care stă departe acolo, privind la mine acum, are o cravată verde, cu un costum gri; el de asemenea se roagă. El vrea să fie vindecat de ceva fel de necaz cu stomacul, stări gastrice în stomac și intestine. Corect. Tu stai departe acolo. Lasă-mă să-ți spun cine ești. Tu ai fost la un doctor ieri; el te-a examinat. Corect. Eu nu te cunosc; tu știi asta. Dar Dumnezeu te cunoaște. Credința ta te-a salvat, domnule. Laudă fie viului Dumnezeu!

¹⁸³ Doamna care stă chiar în spatele lui în rândul următor, cam trei, în spate acolo, rugându-te pentru soacra ta, în stare de paralizie. Dacă tu vei crede, în regulă.

¹⁸⁴ Există un ins mic care stă acolo cu mâna lui sus lagură, privindu-mă, departe spre partea din spate. El are mâna la gura lui; se roagă. Este ca un duh trist în jurul lui. El își șterge ochii. Eu doar pot remarca că el este un tânăr. El se roagă pentru cineva aceea este o rudenie de-a lui. Omul este într-o instituție; este un ins tânăr. Este un cumnat, o stare nervoasă, stare mentală. Aceea este corect, domnule. Tu ai credință și Dumnezeu va lucra pentru tine.

¹⁸⁵ Eu îți provoc credința ta în Cristos. Îl credeți voi pe El? Sunt aceștia trei? O, sunt mai mult decât trei, nu-i așa? Acum, credeți voi? Este credința voastră stabilită? Este inima voastră deschisă? Ridicați-vă mâinile dacă inima voastră s-a deschis. Este ușa deschisă? *[Amin]*

Atunci să ne plecăm capetele.

¹⁸⁶ Doamne, vino aproape acum, binecuvântatule Isus! O, Dumnezeule, Îți sunt recunoscător Ție, Tată, că Tu ai revărsat aceste binecuvântări, ca ei, oamenii care sunt prezenți, să știe că acela n-a fost slujitorul Tău. A fost Dumnezeul cerului Care ne-a onorat în această dimineață prin a veni în mijlocul nostru și ne-a permis ca asemenea lucruri să fie făcute, să dovedească către această generație a neamurilor înaintea ca să fie ștearsă de pe pământ că Tu ești Mesia. Tu ești Domnul Dumnezeul cerului. Tu ești aici.

¹⁸⁷ O, Doamne, Te rog, eu Îți cer ca să mai dai încă o mare scuturare acestor oameni așa cum a fost sau să deschizi înțelegerea lor. Căci ei vor merge în păcatele lor, dacă ei vor eșua să Te creadă și să mărturisească

îndoielile și necredința lor. Fie ca să vină așa o binecuvântare pentru oameni chiar acum, ca ei să știe că Duhul Sfânt este prezent și că El este tot atât de doritor să-i vindece pe ei cum este El să vindece pe oricine. Aceea este bazată pe: „Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile.” Doamne, acordă asta. Și fă ca puterea Ta de vindecare să măture în inimile oamenilor chiar acum și să vindece pe fiecare din ei. Eu Îți mulțumesc, Doamne.

¹⁸⁸ Când satan intră ca un leu care răcnește, Duhul Domnului ridică un steag împotriva lui și-l înfrânge. Marele satan care pretinde a fi cel mare, dar Domnul nostru Isus este Cel Mare, El și Tatăl Dumnezeu.

¹⁸⁹ Și eu mă rog, Doamne, ca chiar acum, prin Duhul Tău, ca Tu să te miști prin audiență și să vindeci fiecare persoană. Prin Numele Domnului Isus noi o cerem. Amin.

¹⁹⁰ Credeți voi că sunteți vindecați? Voi credeți aceea prin rănile Lui că ceva s-a ancorat în inima voastră, că voi aveți cei douăzeci și cinci de cenți care vă face să pășiți afară din clădire? Îi aveți voi? Ridicați-vă mâna. „Eu îi am. Este o credință ancorată. Mie nu-mi pasă cât de mult durează asta, câte zile, câte ore, eu am puterea de cumpărare a vindecării mele chiar acum și eu voi păși din această clădire chiar acum întocmai la fel de parcă eu am fost perfect bine.” Tu poți fi când te ridici în picioare. Tu poți să nu fii; tu poți să nu fii timp de o săptămână. Eu nu știu. Dar tu vei fi, dacă ai credința să o crezi. Dumnezeu este credință. Crede-L pe El cu toată inima ta.

¹⁹¹ Acum, doar închideți-vă pe voi înșivă cu Dumnezeu acum. Acum, doar începe astfel: „Doamne, eu cred, Doamne eu cred, Toate îndoielile mele sunt îngropate în izvor. Doamne, eu cred. Salvatorul, ridică-mi credința în Tine până când ea poate muta muntele. O, Doamne, ai putea fi Tu greșit? Tu nu poți fi greșit. Întâi, dacă fratele Branham, n-ar fi avut niciun lucru de spus, Cuvântul Tău a spus astfel. Apoi, prin har Tu ai permis fratelui Branham să privească peste această clădire la mulți oameni, să facă același lucru pe care l-ai făcut Tu când ai umblat prin Galileea. Dacă aş avea o îndoială în inima mea, Doamne, ia-o la o parte. Înainte ca ziua mea să se sfârșească, înainte ca să fiu chemat să răspund la judecată, ia păcatul meu de necredință și fă-mă al Tău chiar acum. Lasă-mă să fiu al Tău.” Dumnezeu să vă binecuvânteze este rugăciunea mea. Și aceia...

32 EU STAU LA UȘĂȘI BAT

¹⁹² Acum, în timp ce vă rugați, închiși înăuntru cu Dumnezeu, au fost aceia care și-au ridicat mâinile că au vrut o umblare cu Dumnezeu, au vrut să-și deschidă inimile pentru El. Altarul este deschis acum, prietenul meu. Aș invita pe fiecare din voi să vină aici la altar și să îngenucheze și să spună: „Doamne Isuse, fii îndurător. Eu vreau ca Tu să vii în inima mea. Ia toate îndoielile mele; ia toate temerile mele; ia egoismul meu; ia totul afară și vino Tu înăuntru. Vino în inima mea și fii Domn. O, eu cred că Tu ești Salvatorul meu, dar Tu n-ai fost Domnul meu.”

¹⁹³ Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Numele acestui om este Davis. El vine din Virginia. El este aici să renunțe la obiceiul fumatului și o mică ranchiună, pe care el a ținut-o în inimă împotriva unuia drag, de când era copil. Aceea este pentru ce este el la altar în această dimineață.

¹⁹⁴ Acum, veniți. Sunteți invitați să pășiți la altar acum, îngenuncheați aici înaintea Cristosului lui Dumnezeu. Nu luați în seamă acest mic, umil tabernacol. Luați-seama Cine este aici în această dimineață: binecuvântatul nostru Salvator. Veți veni voi? Voi sunteți invitați. Domnul Isus vă așteaptă să veniți ca fiecare duh ce trebuie curățit să plece din inima voastră.

...copiii Lui dragi înainte;

Unii prin apă, unii prin potop,

Unii prin foc, dar toți prin Sânge.

Unii prin mari încercări, dar Dumnezeu le dă ocântare, în...

Pășiți sus în această dimineață. Îngenuncheați jos în prezența Lui.

Dumnezeu conduce copiii dragi înainte;

Uneori în valea încel mai mare întuneric al nopții,

Dumnezeu conduce copiii Lui dragi înainte.

Unii prin ape, unii prin șuvoaie,

Unii prin încercare mare, dar toți prin Sânge;

Unii prin întristare mare, dar Dumnezeu le dă o cântare,

În timpul nopții și de-a lungul întregii zile.

Unii prin apă, unii prin șuvoaie,

Unii prin încercare mare, dar toți prin Sânge;

Unii prin mare încercare, dar Dumnezeu dă o cântare,

În timpul nopții și de-a lungul întregiile zile.

Deși acele tristeți se abat peste noi și satan se opune,

Dumnezeu își conduce copiii Lui dragi înainte.

*Prin har noi putem birui și învinge toți dușmanii noștri,
Dumnezeu conduce copiii Lui dragi înainte (Nu-L veți lăsa să
vă conducă?)*

Unii prin ape, unii prin șuvoaie,

Unii prin foc, dar toți prin Sânge;

Unii prin mare tristețe, dar Dumnezeu le dă o cântare,

În timpul nopții și de-a lungul zilei întregi.

195 Acum, voi sunteți invitați așa cum cântăm dacă Dumnezeu bate la inima ta ca să-ți deschizi inima ca să vezi prezența Lui, să te bucuri de binecuvântările Lui ca fiind Domnul tău, Conducătorul tău. N-ai vrea să uiți doar că ești în acest tabernacol mic vechi și să vii sus aici la tronul harului Său, să îngenunchezi lângă acești oameni care plâng și să-ți deschizi inima astfel ca El să-ți poată deschide înțelegerea, că tu vei fi copilul Său și-L vei sluji pe El? Încă o dată să cântăm ultimul vers al acestei cântări. Sunteți invitați acum. Veniți.

Departa de noroi și departa de lăut,

Dumnezeu conduce copiii Lui înainte,

Departa sus în gloria zilei eterne,

Dumnezeu conduce copiii Lui înainte.

Unii prin ape, unii prin șuvoaie,

Unii prin încercări adânci, dar toți prin Sânge;

Dar Dumnezeu le dă o cântare.

În timpul nopții și de-a lungul zilei întregi. (Încetișor)

Unii prin ape, unii prin șuvoaie,

Unii prin foc, dar toți prin Sânge;

Unii prin încercare mare (Înțelegeți? ...o cântare)

În timpul nopții și de-a lungul zilei întregi.

196 Cu respect ne plecăm capetele noastre acum în prezența mărețului Rege al gloriei, mărețului Prinț al păcii. Cât de mulțumitor suntem noi căv-ați ridicat inimile deschise către acest măreț Duh care este prezent acum. „Cel care vine la Mine, Eu nu-l voi alunga cu niciun chip.” N-are importanță care este nevoia voastră: „Orice doriți voi, când vă rugați, credeți că voi le primiți, voi le veți avea.” Dumnezeu face asta pentru noi.

197 Acum, copii, așa cum voi sunteți în clădire peste tot, doar plecați-vă capetele. Fiți cu adevărat reverenți în timp ce fratele nostru se roagă și voi veți primi ceea ce cereți. Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug

34EU STAU LA UȘĂȘI BAT

acum, în timp ce sora continuă să cânte, încetișor acum...[Fratele Neville se roagă]